

Гюлизар¹¹

Имало едно време в едно царство, в едно далечно мюсюлманско господарство едно бедно ромско семейство. В това семейство се родили пет деца – четири момчета и само едно момиче. То било най-красивото, най-нежното създание на света. Казвало се Гюлизар. Семейството ѝ били чергари. Нямали дом, имали само една каручка с едно конче и така обикаляли от град на град, от село на село и заработвали за хляба си.

Един ден чергарите стигнали до столицата на падишахството. Падишахът живеел в огромен палат, но бил много строг и зъл човек. Той имал един единствен син – много красив и добър принц.

Веднъж принцът излязъл да се поразходи и отишъл до реката. Там била и Гюлизар, перяла дрехите на семейството си. Когато принцът я съзрял, веднага бил заплепен от красотата на това момиче, което за първи път виждал там. Явно била непозната и не била от града. Имала дълга руса коса до краката, очите ѝ блестели като синьото небе, а тялото ѝ било стройно като на елха. Започнал

принцът да ходи всеки ден при реката, да търси момичето и да се любовува отдалече на неземната му красота.

Един ден Гюлизар пак била на реката да пере. Той застанал зад нея и когато тя видяла отражението му във водата, се уплашила и изпищяла.

– Не се страхувай! Нищо лошо няма да ти сторя! – успокоил я царският наследник.

Гюлизар продължила да пере, свършила си работата, направила си бохчата, стегнала я и си тръгнала. Падишахският син тръгнал след девойката, за да види къде живее, коя е тя, какво е семейството

¹¹ Коцана Юсеинова Гогова